11
2003

Preț: 7.000 lei

Apare lunar, pe data de 20

Hänsel și Gretel

și alte povești, poezii, cântecele, ghicitori

CASA

Cărticica *Draga mea* pentru copii

sumar

11
2003

2 Inimă de câine
3 Hänsel și Gretel
8 Două rațe
9 Graba strică treaba
10 Ursul cărturar
11 Joc - Diferențe
12 Greu la deal!
13 Ariciul croitor
16 Supărarea ursului; Creionul
17 Țăranul e pe câmp
19 Ce te legeni?
20 Prietenii de dimineață
21 1 Decembrie 1918
23 Un cățel; Ariciul; La joacă
25 Trei pisici
26 Soluții la jocurile din nr. 10
28 Furnica
29 Chiț-Chiț
30 Minitest - Frunze la fel
31 Sfântul Nicolae

Cărticica Draga mea pentru copii

Editată de CASA

Președinte Director General: MARIANA BRĂESCU
e-mail: director@casalux.ro

Adresa redacției:
str. Ciprian Porumbescu nr. 10,
sector 1, cod 712131, București
tel.: 211.63.87; 0740.040.205; tel./fax: 211.74.78
e-mail: dragamea@casalux.ro
ISBN 973-86323-6-6

Inimă de câine

La cotețul lui Dulău,
Paznic bun și câine rău,
Vrăbiile se adună
Să prânzească împreună.
Zgribulite-n pod
Și-n pom,
Au văzut ducând,
Pe om,
Troaca mare
Cu păsat
Și Dulău
A și lătrat.

Uriașul negru știe
Că a pus tovărășie
Și cu vrăbioii hoți
Mămăliga-i pentru toți.
Și gingaș
Cum nu se poate,
Le-a lăsat-o
Jumătate.

Ilustrații: MIRCEA TOIA

Hänsel și Gretel

A fost odată ca niciodată un tăietor de lemne tare nevoiaș care își avea căscioara la marginea unui codru nesfârșit, unde-și ducea viața împreună cu cei doi copii ai săi și cu nevasta sa, mama vitregă a copiilor. Pe băiețel îl chema Hänsel, iar pe fetiță Gretel. Femeia era deosebit de rea, astfel încât i-a spus într-o seară bărbatului său:

- Știi ceva, bărbate? Mâine-n zori luăm copiii cu noi și-i ducem unde-i pădurea mai deasă. Îi lăsăm acolo și pe urmă ne vedem de treburile noastre. De nimerit n-or să mai nimerească drumul spre casă și-n felul ăsta ne descotorosim de ei! Cum știa că dacă nevastă-sa vroia ceva nu era chip să i se împotrivească, bietul om acceptă această grozăvie.

În acest timp, cei doi copii stăteau treji în așternut, că din pricina foamei nu putuseră să închidă un ochi. Și așa se făcu de auziră tot ce spuse zgripțuroaica de femeie către tatăl lor. Atunci Gretel luă ultimul codru de pâine pe care îl aveau în casă, ca să aibă merinde pe drum, iar Hänsel își umplu buzunarele cu cenușă, cu gândul să o împrăștie în urma lor ca să găsească drumul înapoi spre casă. Apoi porniră cu toții spre pădure, iar Hänsel împrăștia cenușă și se uita cu atenție împrejur, pentru a recunoaște mai târziu locurile pe unde trecuseră.

La un moment dat, copiii și-au dat seama că tatăl lor și femeia cea vicleană dispăruseră. Și, amărâți, și-au continuat drumul prin pădurea cea întunecoasă.

La un moment dat, cenușa din buzunar s-a terminat. Însă Gretel avu o idee:

- Presărăm firimituri de pâine până ajungem la marginea pădurii.

Din păcate, o mulțime de păsări au mâncat firimiturile și copiii au mers mai departe plângând. Imediat însă, au dat de un luminiș în care, minune mare, era o căsuță făcută din turtă dulce, cu acoperișul din cozonac și cu geamurile din zahăr curat. Cum erau tare înfometați, au început să ronțăie dintr-un oblon. Tocmai atunci, din casă ieși o bătrână tare urâtă, ce se sprijinea într-un toiag, dar care le spuse cu blândețe:

- Ei, copiii mei dragi, da' cine v-a adus aci? Poftiți de intrați și rămâneți la mine, că nu vă fac nici un rău! Și luându-i pe amândoi de mână, îi duse în căsuță. Iar acolo îi aștepta o mâncare, să-ți lingi degetele, nu alta! După ce se ospătară ei bine, bătrâna le pregăti două paturi cu așternuturile cum îi zăpada și Hänsel și Gretel se culcară fericiți. Nu știau, bieții de ei, că bătrâna era o vrăjitoare haină, care pândea copiii și îi mânca cu lăcomie după ce îi cocea în cuptor.

A doua zi de dimineață, totul s-a schimbat brusc: vrăjitoarea și-a arătat adevărata ei față și, apucându-l pe Hänsel cu mâna ei sfrijită, îl împinse într-o colivie cu gratii de fier și-l închise acolo.

Gretel începu a plânge cu lacrimi amare, dar vezi că lacrimile ei nu-i muiară inima cotoroanței și, până la urmă, trebui să se supună și să facă tot ce-i poruncea vrăjitoarea cea haină, slujind-o cum se pricepea.

În fiecare dimineață, băbușca se strecura, șontâcăind, până la grajd, unde era agățată colivia, și încă din prag se apuca să strige:

- Hänsel, ia scoate un deget afară să văd de te-ai îngrășat de ajuns!

Dar Hänsel îi dădea printre gratii un oscior. Cum baba vedea ca prin sită, era încredințată că-i întinde un deget. Și de fiecare dată se tot minuna cum de nu se mai îngrășa băiatul. Până când, într-o bună zi, se hotărî să mănânce copii, chiar dacă Hänsel nu

era prea gras.

- Vino să mă ajuți să încing cuptorul, ca să am unde te coace! - spuse zgripțuroaica către Gretel. După ce te-oi mânca pe tine, îl voi înhăța și pe prăpăditul de frate-tău, că prea am răbdat de foame!

Făcu focul în cuptor și, privind-o galeș pe Gretel, îi spuse:

- Hai, fata babii, intră mai repede, că am și altă treabă!

- Aș intra, da' nu știu cum să fac... Pe unde să să intru? Ce știu eu despre cuptoare?

- Ești proastă ca o gâscă! - o ocărî baba. Păi, nu-ți dă prin cap pe unde, că-i deschizătura destul de mare? Ia te uită! Și eu aș putea să încap în ea! Și, șontâcăind, se apropie de cuptor și-și vârî capul în el.

Gretel doar atâta aștepta: luă lopata cu care se întorceau pâinea și cozonacii și-i dădu un brânci zgripțuroaicei de se duse până-n fundul cuptorului. Apoi închise ușa de fier și puse zăvorul. Văleu! Ce mai urlete, că te treceau fiorii, răzbăteau dinăuntru!

- Am scăpat, Hänsel, am scăpat! Vrăjitoarea a pierit! - strigă ea fericită, scoțându-și fratele din colivia cea groaznică în care fusese închis. Apoi plecară spre casă. Dar, vai, păsările mâncaseră firimiturile de pâine și cine să știe încotro erau semnele lăsate cu cenușă!

Astfel că merseră ei ce merseră cale de câteva ceasuri până ce ajunseră la o apă mare.

- Ce ne facem, surioară, că nu putem trece? - zise Hänsel amărât. Nu văd peste apă nici un pod, nici măcar vreo punte cât de îngustă...

- Da' uite! Mai încolo văd niște lebede înotând. Poate că dacă le-aș ruga, ne-ar ajuta să ajungem pe malul celălalt. Și lebedele îi ajutară.

După ce trecură cu bine pe celălalt mal își continuară drumul. De la o vreme, pădurea începu să li se pară din ce în ce mai cunoscută și-ntr-un sfârșit, zăriră din depărtare casa părintească. Tii, ce-o mai luară atunci la goană de le sfârâiau călcâiele, nu alta!...

Trecură pragul casei și, dând năvală în odaie, săriră de gâtul tatălui lor. Era și timpul, că, de când își părăsise copiii în pădure, bietul om nu mai avusese o clipă fericită. Pe femeia cea rea o alungase, așa că au trăit fericiți până la adânci bătrâneți!

Ilustrații: **MIRCEA TOIA**

Două rațe

Două rațe-mbrobodite
Au plecat să se mărite.
Dar găina de sub pat:
- Merg și eu la măritat!
Da' cocoșu' din grădină:
- Ai înnebunit, găină?
Cum te duci la măritat?
Nu-ți ajunge un bărbat?

Ilustrații: **MIRCEA TOIA**

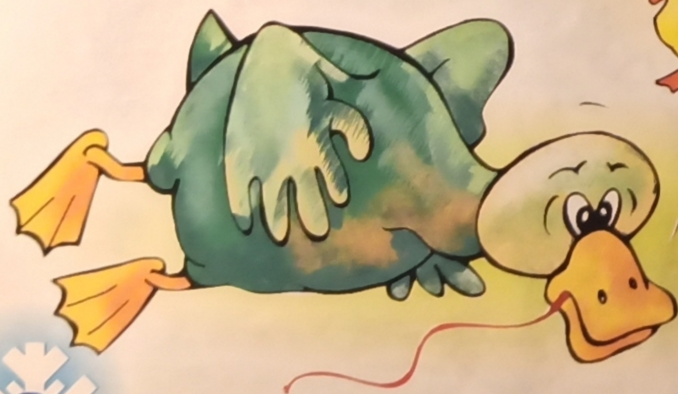
Graba strică treaba!

Printre rațele din curte
Numai Tinca-Labe-Scurte
Mânca tot dintr-o clipită,
Parcă era hămesită.

Astfel, într-o dimineață,
Ciugulind între verdeață
A-nghițit greșit o ață.
Ața lungă, fără ac,

S-a făcut ghem în stomac.
Rața strigă: „Mac, mac, mac,
„Mac, mac, mac,
Nu știu ce să mă mai fac!“

Nu e treabă
Sănătoasă
Să mănânci
Iute la masă!

Ilustrații: MIRCEA TOIA

Ursul cărturar

Ursul, mare cărturar,
Și-a strâns puii sub umbrar
Și în slavă pădurească
Îi învață să citească.

Mor, mor, mor!
Mor, mor, mor!
Mor, mor, mor!
Mor, mor, mor!

Dar când soarele-n amiaz'
Se opri, făcură haz
Căci bătrânul cărturar
Adormi pe-abecedar.

Mor, mor, mor!
Mor, mor, mor!
Mor, mor, mor!
Mor, mor, mor!

Ilustrații: MIRCEA TOIA

Toate textele și poeziile sunt trimise de cititori.

Diferențe

În timp ce iepurașul Țup-Țup și Vulpoiul Roșcoveață își umplu cămara, ursulețul Martin se pregătește altfel decât știm de iarnă. Se duce la schi în loc să hiberneze. Dar asta nu este singura anomalie. Între cele două desene există mai multe diferențe. Găsește-le!

MIRCEA TOIA

Afli soluția jocului în numărul viitor.

Greu la deal și greu la vale!

Greu la deal și greu la vale
Încărcat c-un sac de caș
Un măgar urca pe coastă
Să se ducă la oraș.

Când, gonit de vreo năpastă,
Coborând hai-hui urcușul,
Sare-n drum un iepuraș!

Se oprește măgărușul
Și, sfârșit de-atâta cale
Zice cumpănindu-și sacul:
- Greu la deal!
- Ba-i greu la vale
Că mă dau
De-a berbeleacul!

Ilustrații: MIRCEA TOIA

Ariciul croitor

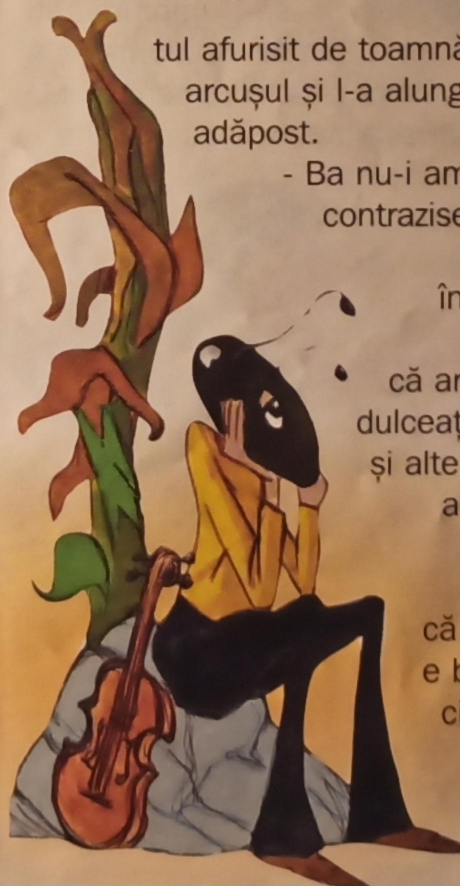
premiat cu 300.000 lei

Concurent:
Nastasia Pop,
Vălenii de Munte

Toate viețuitoarele pădurii se află în așteptare. Acvila cea bătrână a dat de veste că vine iarna, anotimpul cel alb, coborând din vârf de munte.

- Of! Amară-i lumea!, rostește alene un greiere căruia vântul afurisit de toamnă i-a smuls arcușul și l-a alungat să-și caute adăpost.

- Ba nu-i amară deloc! îl contrazise veverița aninată în creanga unui alun. Eu cred că are gust de alune, nuci, dulceață de afine și alte bunătăți adunate-n cămară.

- Așa o fi, dar să știți că se apropie zile negre și e bine să ai ceva agoniseală, zice ariciul vrând să apuce un măr pădureț alunecat pe cărare.

- Nici zilele nu vor fi negre, ci albe, adăugă veverița.

Va cădea ninsoarea și pădurea va sclipi ca argintul. Nu mai fi așa abătut.

Mai bine ascute-ți acele. Vei sta la adăpost și ne vei coase hăinuțe groase când peste pădure va poposi gerul.

- Așa o să fac, promite ariciul, continuând să îndese spre culcuș ditamai legătura cu frunze de arin.

- Domnule arici!, îl întrerupe piticul Ațipilă care abia s-a trezit. Vă roagă bunica să-i împrumutați niște ace și puțină ață. Iarna va fi lungă și are de cusut multe hăinuțe și tichiuțe pentru noi.

- Am închis atelierul!, pufnește morocănos ariciul.

- Vă rog, domnule arici, bunica o să se supere tare de tot. Iată v-a trimis și un pachețel cu bunătăți.

- Bine! se învoiește ariciul. Dar mai repede, că vine Alba.

- Cine este Alba?

- Nu știi? Este zăpada, neaua, care se așterne iarna peste păduri, ca o pătură albă, albă...

Ilustrații: **MIRCEA TOIA**

Povestește cu farmec pentru copii!

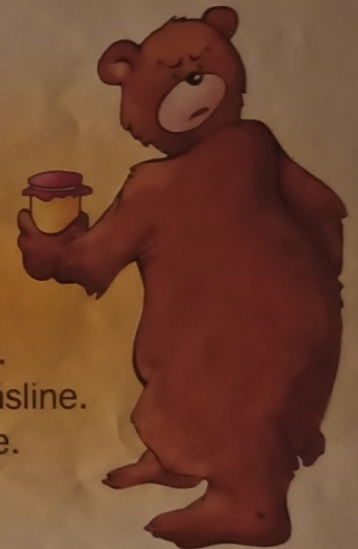
secțiunea 1

Poezii pentru copii

Supărarea lui Moș Martin

premiat cu **300.000 lei**

Concurent:
Silvia Ivașcu, Vălenii de Munte

Moș Martin s-a supărat
Că-n opinci l-am încălțat
Și i-am spus că joacă bine
Și-i dau pâine cu măsline.

Însă el m-a refuzat
Și-a plecat la hibernat.
Nu vrea pâine, nici măsline.
El vrea miere de albine.

Creionul

premiat cu **300.000 lei**

Concurent:
Sorin Marius Alexoae,
sat Santa, jud. Iași

Cu creionul desenăm,
Toată ziua ne jucăm
Zi de zi în caiețel,
Ca să arate frumușel.
Peisaje colorăm
Și cu el noi ne distrăm.
Cu creioane colorate,
Copii, facem și palate.
Creionul e prietenul meu
Și-l port în penar mereu.

Ilustrații: **MIRCEA TOIA**

Țăranul e pe câmp

Țăranul e pe câmp,
Țăranul e pe câmp,
Ura, drăguța mea,
Țăranul e pe câmp.

El are și-o nevastă,
El are și-o nevastă,
Ura, drăguța mea,
El are și-o nevastă.

Nevasta - un copil,
Nevasta - un copil,
Ura, drăguța mea,
Nevasta - un copil.

Copilul - o dădacă,
Copilul - o dădacă,
Ura, drăguța mea,
Copilul - o dădacă.

Dădaca - un pisoi,
Dădaca - un pisoi,
Ura, drăguța mea,
Dădaca - un pisoi.

Pisoiul prinde șoareci,
Pisoiul prinde șoareci,
Ura, drăguța mea.
Pisoiul prinde șoareci.

Ce te legeni...

de Mihai Eminescu

- Ce te legeni, codrule,
Fără ploaie, fără vânt,
Cu crengile la pământ?
- De ce nu m-aș legăna,
Dacă trece vremea mea!
Ziua scade, noaptea crește
Și frunzișul mi-l rărește.
Bate vântul frunza-n dungă -
Cântăreții mi-i alungă;
Bate vântul dintr-o parte -
Iarna-i ici, vara-i departe.
Și de ce să nu mă plec,
Dacă păsările trec!
Peste vârf de rămurele
Trec în stoluri rândunele,
Ducând gândurile mele
Și norocul meu cu ele.
Și se duc pe rând pe rând,
Zarea lumii-ntunecând,
Și se duc ca clipele,
Scuturând aripele,
Și mă lasă pustiit,
Veștejit și amorțit
Și cu doru-mi singurel,
De mă-ngân numai cu el!

Ilustrații: MIRCEA TOIA

Povestește cu farmec pentru copii!

secțiunea 1
Poezii pentru copii

premiat cu 300.000 lei

Prietenii de dimineață

Concurent:
Georgian Cristian Zaharia, Vaslui

Vreți voi, copii,
Să îi cunoașteți
Pe prietenii mei
Ce-n fiecare dimineață
Eu mă-ntâlnesc cu ei?
Sunt periuța, pasta,
Săpunul și prosopul
Și apa rece care
Îmi fugărește somnul.
Apoi, voios și sprinten
Îndată mă gătesc
Și sunt gata pe dată
La masă să poftesc.
Îmi iau apoi gentuța
Și cu pași vioi
Pornesc spre grădiniță
Să-nvăț lucruri noi.

1 Decembrie 1918

Unirea tuturor românilor într-o singură țară

De-a lungul istoriei țara noastră a trecut prin sute de războaie și din această cauză românii au ajuns să fie împărțiți în trei provincii: Țara Românească, Moldova și Transilvania. Chiar dacă trăiau în trei state diferite, ei vorbeau aceeași limbă - limba română -, aveau aceleași obiceiuri și aceeași credință ortodoxă. Și tocmai de aceea visul lor a fost să se unească și să fie conduși de un singur domnitor.

În anul 1914 a început un război mare, numit Primul Război Mondial, la care au participat mai multe state, printre care Franța, Anglia și Rusia. Românii din Țara Românească și Moldova intră în război tocmai din dorința de a-și urma visul și de a se uni cu cei din Transilvania. Mii de ostași au luptat pentru fiecare palmă de pământ românesc. În armata română a luptat chiar și o vitează fată, pe care o chema Ecaterina Teodoroiu. Ea a luptat alături de soldații români și și-a dat viața pentru țara ei. După război mai multe țări devin libere, printre care și Transilvania, care acum se putea uni cu Țara Românească și Moldova. Astfel că românii și-au câștigat pe câmpul de luptă, cu vitejie și sacrificiu, dreptul de a se uni într-un singur stat.

În decursul anului 1918 Moldovei și Țării Românești i se adaugă Transilvania și alte teritorii mai mici, desprinse din trupul țării în decursul istoriei: Basarabia și Bucovina.

La 1 Decembrie 1918 sute de mii de români care cereau unirea s-au adunat la Alba Iulia pe Câmpul lui Horea. Mulțimea striga într-un glas „Vrem unirea!“ și cânta cele mai înflăcărate cântece patriotice: „Pe al nostru steag“ și „Deșteaptă-te române!“.

Unirea Transilvaniei cu România a însemnat pentru poporul român împlinirea unui vis străvechi, pentru că în toată istoria românii au dus o luptă continuă pentru libertate și unire.

După Revoluția din decembrie 1989, data de 1 Decembrie a devenit sărbătoare națională a României, iar cântecul „Deșteaptă-te române!“ este de atunci imnul nostru național.

CONCURS

secțiunea 1

Poezii pentru copii

Ariciul

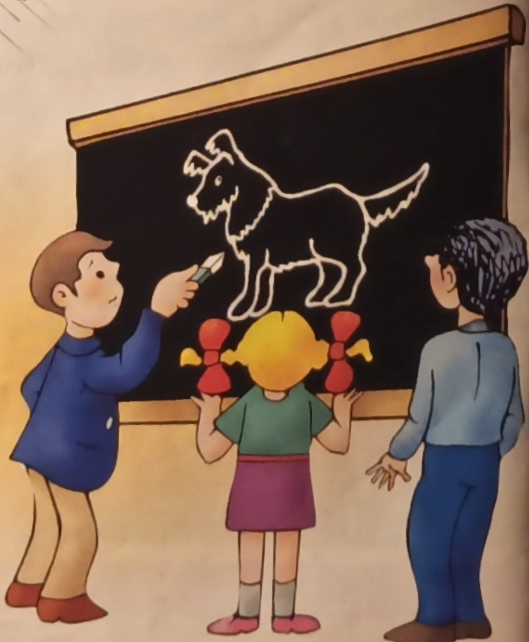
premiate cu 300.000 lei

Concurent:
Adelina Loredana Vișan,
Buzău

Un arici cu ochii mici
Și cu bot catifelat
Lângă gard s-a tupilat
Necăjit și supărat
Fiindcă ploaia l-a udat.
Măi, arici cu ochii mici,
Hai în casă la căldură
Unde nimeni nu te fură,
Sus după cuptor să stai
Să nu capeți guturai.

Un cățel

Azi am fost la grădiniță
Eu cu Titi și cu Ghiță
Ne-am jucat și am cântat
Și-un cățel am desenat.
Un cățel cu ochi și bot
Și cu coada de un cot
Parcă-i viu așa arată,
Doar atâta că nu latră...

La joacă

Pășteau iarbă, pe la prânz,
Un vițel, un miel și-un mânz.
Și-a venit dinspre rogoz
Un ied alb cu fundă roz.
Iară de sub corcoduș
Un cățel și-un măgăruș.
Dragi prieteni, dragi voinici,
Hai să ne jucăm pe-aici.
Când să-nceapă joaca, iată,
Un nou oaspete se-arată.
Dinspre râu, murdar, urât,
Un purcel cu sârmă-n rât
Le striga mergând greoi:
- Stați, că vin și eu la voi!
I-au răspuns fără sfială:
- Mai întâi, mergi și te spală!

Ilustrații: MIRCEA TOIA

CONCURS

Povestește cu farmec pentru copii!

secțiunea 1

Poezii pentru copii

premiat cu 300.000 lei

Concurent:
Maria Ion,
Călugăreni

Trei pisici

Am acasă trei pisici:
Una mare, două mici.
Eu le spăl, le îngrijesc
Și cu lapte le hrănesc.

Mama însă-i supărată
Că i-au rupt dantela toată.
I-au boțit covorul nou,
Și s-au suit pe birou.

De aceea mă tot ceartă
Iar pe ele nu le iartă.
Zice să le duc de-acasă
Unde-o fi lumea mai deasă.

Mie mi-e milă de ele
Cum să le las singurele?
Rog pe mama să le ierte
Nicidecum să nu le certe.
Că-s micuțe și prostuțe
N-au minte,
Dar sunt drăguțe...

Ilustrații: MIRCEA TOIA

CONCURS cu premii

Povestește cu farmec pentru copii!

Sunt 3 secțiuni la care poți să participi:

1. povești pentru copii
a. cu animale
b. povești celebre repovestite pe scurt
2. istoria povestită pe înțelesul copiilor
3. poezii pentru copii

- Ai grijă ca textul să fie scris simplu, cu farmec, pe înțelesul copiilor de 3-8 ani.
- Poveștile și povestirile istorice nu vor depăși două pagini.
- Poeziile să fie scurte, cu rimă, drăguțe, pe înțelesul copiilor.
- Textele trimise vor fi supuse unei preselecții; fiecare poveste sau poezie publicată este premiată cu 300.000 lei.
- Concursul se desfășoară pe întreg parcursul anului.
- Copiii și părinții vor decide care sunt cele mai frumoase povești, poezii și povestiri, iar câștigătorii vor fi anunțați în **Cărticica Draga mea pentru copii** nr. 12/2003.

Acestora li se vor acorda

premii în valoare de 3 milioane lei

mini SONDAJ

Spune-mi dacă-ți place sau nu!

1. Ne gândim ca în *Cărticică* să fie un mic capitol despre copii, cu fotografii. Ți-ar plăcea?
☐ Da ☐ Nu

2. Continuăm și în acest număr să publicăm în *Cărticică* povești trimise de cititori la concursul *„Povestește cu farmec pentru copii"*. Ce secțiune îți place mai mult?
☐ Povești pentru copii
☐ Istoria povestită pe înțelesul copiilor
☐ Poezii pentru copii

Numele: ....
....
Adresa: ....
....

Numele copilului: ....
Numele părinților: ....
....
Adresa: ....
....
Telefon: ....

nr. 11, noiembrie 2003

Soluțiile jocurilor din numărul trecut

(pag. 8)

Răspunsurile la ghicitori sunt:
PENARUL
PERIA
UMBRELA

mini TEST (pag.28)

Umbra lui Piticot este D.

JOC (pag. 29)

Am indicat râmei drumul cel bun și acum va ajunge la căldurică, departe de gerul iernii.

Furnica

Dacă ar citit furnica,
Ar ști și ea, mititica,
Puișorilor să spună
Câte-n stele și în lună.
Dar așa, ea ce să zică,
Știe-un basm cât o mărgică.
Dintr-o carte cu ochi verzi,
Să citești și să nu crezi.
Cic-un fir de iarbă mare
A ajuns până la soare...
Zice-un pui de viorea:
„Măi să fie!... Chiar așa?!"

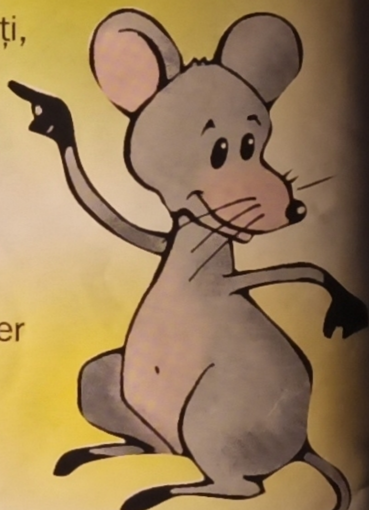
poezii mici pentru pitici

Chiț-Chiț

Nu vă bucurați,
Chiț-chiț,
Colo-n oală
Nu-i șoric,

Colo-n oală,
Voi nu știți,
Eu un șmecher
De pisic!

Ilustrații: MIRCEA TOIA

mini TEST

Frunze la fel

Toți copacii s-au scuturat și trotuarele sunt plineede frunze.
Ce frunze sunt identice?

MIRCEA TOIA

Afli soluția jocului în numărul viitor.

Sfântul Nicolae
6 decembrie

În fiecare an, în seara zilei de 5 decembrie, adică în ajunul sărbătorii Sfântului Nicolae, toți copiii au obiceiul de a-și lăsa ghetuțele lângă fereastră căci ei știu că va trece pe acolo Moș Nicolae și va lăsa negreșit un dar pentru ei. Știu, dragi copii, că și în acest an îl așteptați pe Moș Nicolae cu aceeași nerăbdare și sunt sigură că nu vă va dezamăgi nici de această dată, mai ales că ați fost cuminți la grădiniță și la școală, ați fost ascultători de părinți și v-ați spus rugăciunile în fiecare seară.

V-ați întrebat vreodată cine este Moș Nicolae?

Ca să aflăm, să ne întoarcem cu multe, multe sute de ani în urmă. Pe atunci trăiau doi oameni foarte credincioși, Teofan și Nona, cărora Dumnezeu le-a dăruit un prunc pe care l-au numit Nicolae. Încă de mic a fost un copil deosebit. Se spune că sugea numai din sânul drept al mamei sale, acesta fiind un semn că avea să aibă o viață curată, urmând dreapta credință creștină. Când a crescut mai mare, s-a deprins, adică s-a obișnuit să citească mult din Sfânta Scriptură (Biblia), ajungând o minte învățată și luminată.

La vârsta tinereții, un unchi al său pe nume tot Nicolae, care era episcop (episcopul este un fel de mai-mare peste toți preoții dintr-o anumită regiune), l-a luat în preajma sa și l-a sfințit, adică l-a făcut preot.

Ca preot, Sfântul Nicolae avea mare grijă de credincioșii săi. Se ruga pentru ei dar mai ales îi ajuta pe cei flămânzi și săraci, pe oamenii necăjiți și întristați.

Iată o faptă minunată a Sfântului Nicolae, pe care se cuvine să o cunoaștem, întrucât ne arată bunătatea Sfântului Nicolae și ne explică cum a devenit el Moș Nicolae cel bun și aducător de daruri.

Trăia în cetatea Sfântului Nicolae un bărbat care fusese foarte bogat dar acum abia trăia de pe-o zi pe alta de sărac ce era. El avea trei fete frumoase. Dar cum nu avea să le dea îmbrăcăminte și hrană și nicidecum zestre ca să le mărite, s-a gândit să le vândă oamenilor răi și păcătoși ca să obțină bani pentru cele de trebuință. Luminat de Dumnezeu, Sfântul Nicolae a cunoscut gândul cel urât al acelui om și s-a gândit cum să le salveze pe cele trei fete.

Într-o noapte, Sfântul Nicolae a luat o legătura mare de galbeni, adică de bănuți din aur, s-a dus la casa acelui om și a aruncat banii înăuntru, pe fereastră. Dimineața, când s-a trezit, omului nu-i venea să-și creadă ochilor; se tot uita la bănuți și se minuna. Se întrebă cine putea să-i facă lui atâta bine. I-a mulțumit lui Dumnezeu pentru acest dar și s-a bucurat nespus când a venit în casa lui un pețitor și i-a cerut mâna fetei lui mai mari. Cu banii primiți i-a făcut nuntă și i-a dăruit fetei o zestre frumușică.

Tare s-a mai bucurat Sfântul Nicolae când a auzit cum s-a schimbat soarta fetei bătrânului. Dar se gândea acum să o ajute și pe cea de-a doua fată. După câtva timp, la miezul nopții, s-a dus din nou la casa bătrânului și a aruncat o legătură mare de galbeni pe fereastră. Din nou s-a bucurat acel tată și i-a mulțu-

mit lui Dumnezeu căci și de data aceasta a primit ajutor, iar fata s-a putut mărita și ea ca și sora ei, cu zestrea dăruită de acel necunoscut.

Fiind încredințat că făcătorul său de bine va veni din nou ca să o ajute și pe cea de-a treia fata, bătrânul tată a stat noaptea la pândă și a așteptat. Și iată că l-a văzut venind cu aceeași legătură de bani pe care i-o lăsase în casa lui săracă. A alergat după el și l-a recunoscut (căci chipul și faptele Sfântului Nicolae erau cunoscute multor oameni din acea cetate) și i-a căzut la picioare cu lacrimi de mulțumire. Nicolae l-a ridicat, l-a sfătuit cum să-și ducă viața de acum înainte și l-a pus să jure că nu va povesti nimănui cele întâmplate. Astfel a ajuns să fie cunoscut Sfântul Nicolae drept un ocrotitor și ajutor al celor săraci, trecând nevăzut și neștiut pe la casele lor și mai ales pe la casele unde sunt copii cuminți și iubitori de Dumnezeu. Să știți, dragi copii, că Sfântul Nicolae este, dintre toți sfinții, cel mai iubit de copii, pentru că el este, mai presus de toate, ocrotitorul lor. Fiecare copil, atunci când are un examen, merge la un concurs sau are de dat o lucrare ori, pur și simplu, când urmează să înceapă o nouă zi din viața lui, seara la culcare, când se roagă Maicii Domnului și îngerului păzitor, ar trebui să rostească și o mică rugăciune către Sfântul Nicolae.

Ziua Sfântului Nicoale este și ziua tuturor copiilor pe care îi cheamă Nicolae, Nicoleta, Nicușor. Dacă ai un prieten cu unul din numele acestea, să-i urezi „La mulți ani". Tu porți unul dintre aceste nume? Bucură-te să ai un așa mare ocrotitor. Și voi să vă bucurați, căci Moș Nicolae va trece pe la toți, negreșit.

Iar Sfântului Nicolae să îi spunem această mică rugăciune:

Repovestit de
Cristina Manea

Ilustrații MIRCEA TOIA